

Ὁ ἄσματος σκορπίζει τὸν χρυσὸν ὡς ἄχυρα, καὶ ὁ φιλάργυρος συνάζει τ' ἄχυρα ὡς χρυσόν.

Ὁ πικρὸς ἀστεϊσμός ἐστὶν τῆς φιλίας δηλητήριον.

Ὁ ἄνθρωπος οὐδὲν ἐπιθυμεῖ μετὰ πλειότερας ζήσεως ὅσῳ τὰ πράγματα τῶν ὁποίων ἡ ἀπόλαυσις τῷ ἐστὶν ἀπηγορευμένη.

Δύο τινὰ εἶναι κάκιστα ὅταν τὸ καλῆτερον τούτων εἶναι τὸ ψεῦδος.

Σπανίως αἱ προφάσεις εἶναι ἀπηλλαγμέναι ψεύδους.

Αἱ ὑψηλαὶ θέσεις ὁμοιάζουσι τοὺς ἀποτόμους θράχους, τοὺς ὁποίους οἱ ἀειοὶ καὶ τὰ ἔρπετα δύναται μόνον νὰ φθάσῃ.

Αἱ ὑψηλότεραι θέσεις εἶναι αἱ μᾶλλον ἐπικίνδυναι.

Ὁ ἔχων ἐλευθερίαν τὴν συνείδησιν δύναται ἀρόβως νὰ ἰδῇ τὸν θάνατον.

Ἡ ἀνωφελὲς παρελθούσα ἡμέρα δὲν θέλει πλέον ἐπανελθεῖ.

Ὁ καιρὸς θερίζει, καὶ ἡμεῖς σταχυολογοῦμεν ὡς μεταχειρισθῶμεν λοιπὸν ἐκάστην ἡμέραν τοῦ βίου μας ὡσανεὶ ὥρηναι νὰ ᾔη ἡ τελευταία.

Ἐκάστη ἡμέρα τοῦ βίου σου εἶναι ἓν φύλλον τῆς ἱστορίας σου. Φρόντισον, ἐὰν δύνασαι, νὰ καταγράψῃς ἀρετάς· προτιμότερον νὰ μείνωσι λευκὰ, ἢ νὰ μελανωθῶσιν ἀπὸ πράξεις μὴ εὐαρίστους.

Ὅλα τὰ ψευδῆ ἀγαθὰ παράγουσιν ἀληθῆ κακά.

Ἀπειροὶ ἀπολαύσεις ἡδονῆς ἀφῃρῶσιν ἀσθενεστέραν ἐνθούμην ἢ μία μόνος καλὴ πράξις.

Τὰ ἐλαττώματα τῆς ψυχῆς, εἶναι ὡς αἱ πληγαὶ τοῦ σώματος· ἐὰν ἐγκαίρως δὲν φροντίσει τις νὰ τὰς ἱατρεύσῃ ἐντελῶς, κινδυνεύει νὰ τὰς ἰδῇ ν' ἀνοίξωσιν ἐκ νέου.

Τὸ ἐλάττωμα φαρμακίει τὰς ἡδονὰς, τὸ πάθος τὰς κατηλιύει, ἡ μετριότης τὰς δξύνει, ἡ ἀθωότης τὰς καθαρίζει, ἡ εὐεργεσία τὰς πολυπλασιάζει, ἡ φιλία τὰς διατινίζει.

Ἡ ἀρετὴ εἶναι ὥραία καὶ εἰς τοὺς πλέον ἀσχημούς, ἢ δὲ κακία ἀσχημος καὶ εἰς τοὺς πλέον ὥραίους.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΠΕΡΙ ΚΥΝΗΓΕΣΙΑΣ.

Ἡ κατάργησις τῶν προνομίων καὶ τὸ δικαίωμα ὁ περ νῦν πάντες οἱ ἰδιοκτεῖται ἔχουσι τοῦ νὰ θηρεύωσιν ἢ νὰ ἐπιτρέπωσι τὴν θήραν εἰς τὰς γαῖας τῶν ἐπὶ τῇ κε μεγάλῃς μεταβολᾷ εἰς τὴν τέχνην τοῦ θηρεύειν. Οἱ πυργοδεσπόται καὶ οἱ εὐγενεῖς τῆς Δύσεως ἄλλοτε, κατάκλειστοι ἐφ' ὅλης αὐτῆς τῆς ζωῆς ἐντὸς τῶν κτημάτων τῶν, οὐδὲν ἄλλο ἐκέπτοντο ἢ τὴν πῶς νὰ καταδιώξωσι καλλίτερον τὴν ἄγρην καὶ τοὺς γείτονάς των Αἰ διανοητικαὶ αὐτῶν δυνάμεις ἐξησχοῦντο μόνον περὶ τὰ μέσα τοῦ νὰ θριαμβεύωσιν ὁ εἰς κατὰ τοῦ ἄλλου ἢ δὲ φαντασία τῶν συνοδευομένη μετὰ μακροχρονίου πείρας, συνετέλεσεν εἰς ἐφεύρεσιν μυρίων πανουργιῶν, καὶ μυρίων ἀγχιῶν τεχνασμάτων, μεταπεσόντων βαθμῶν καὶ κατ' ὀλίγον εἰς ἀχρηστίαν, καὶ ἐντελῶς λητμονηθέντα διὰ τῆς τελειοποιήσεως τῶν πυροφόρων ὅπλων· καὶ ἴσως ἀδίκως.

Τῷ ὄντι, τὴν εὐαρεστέτερον, παραδείγματος χάριν, τῶν ἱερακοθηριῶν ἐκείνων, τὸ πρῶτιστον διασκεδαστικὸν μέσον τῶν βασιλείων καὶ τῶν μεγιστάνων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Αἱ κυρίαι, ἐφ' ἵππων μεγαλοπρεπῶν, περικυκλωμέναι ὑπὸ ἵπποτων, τῶν ὁποίων συνμερίζοντο τὰς ἀσκήσεις, διέτρεχον τὰ ὄρη καὶ τὰς κοιλάδας, κρατοῦσαι τὸ πτηνὸν ἐπὶ τὴν χεῖρα καὶ ἐπιδεικνύουσαι τὴν χάριν καὶ τὴν ἐπιδειξιότητά των ἐν μέσῳ ζωηροτάτων χειροκροτήσεων τῶν φιλοφρόνων καὶ περιποιητικῶν συντρόφων τῶν. Δὲν ἠγαγκάζοντο τότε, ὡς ἡδὴ πράττουσι, νὰ περιμένωσιν ἐπὶ ἡμέρας ὁλοκλήρους τοὺς συζύγους ἢ ἀδελφούς των ἐκ τῆς θήρας, ὅθεν ἐπιστρέφουσι συνήθως καταβεβλημένοι καὶ κεκοπιακότες, πολλάκις δὲ καὶ σύννοες καὶ σκυθρωποὶ ἐκ τῆς ἀποτυχίας καὶ ἀνεπιτηδεϊότητος.

Ἡ ἱερακοτροφία (fauconnerie) ἡ τοσοῦτον καλλιεργηθεῖσα μέχρι Λουδοβίκου ΙΔ', ἥτο τέχνη λίαν πολυσύνθετος, ἀπαιτοῦσα πολλὴν ὑπομονὴν καὶ ἀγχινοίαν. Πρὸ πάντων ἀπῆρτετο ἡ γύμνασις τοῦ πτηνοῦ. Πρὸς τοῦτο ἦτο ἀνάγκη νὰ κρατῇ τις τὸ πτηνὸν ἀδιακόπως ἐπὶ τῆς χειρὸς, καὶ νὰ τῷ καλύπτῃ τὴν λεφαλὴν μὲ κάλυμμα ἐξ ὑφάσματος ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας συνεχῶς. Διὰ δὲ τῶν νηστειῶν καὶ τῶν αὐπνιῶν κατωρθοῦν νὰ συνειθίζωσιν αὐτὸ εἰς τὴν ὑποταγὴν, καὶ εἰς τὴν ἐξιν τοῦ νὰ ἐρχεται, διὰ τοῦ δοθέντος σημείου, νὰ ἐπικάθηται ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ κυρίου του. Πρὸς πλείονα δὲ ἐπιτυχίαν τῷ ἐπαρουσίαζον *de laasrar* (leurre) κατεσκευασμένην ἐκ πτερυγῶν καὶ πτερῶν, ἐφ' ἧς προσεκόλλουν τεμάχιον κρέατος, ὅπερ ἄφινον τέλος τὸ πτηνὸν νὰ καταφάγῃ, ἀνταμείβοντες οὕτω τὴν εὐπειθειάν του.

Τὸ πρῶτον ἀπέλυον τὸ θηρευτικὸν πτηνὸν ἐπὶ περιστερῶν καὶ ἄλλων πτηνῶν νεκρῶν, κρατοῦντες αὐτὸ προσδεδεμένον διὰ τίνος νήματος, ἀκολουθῶς κατὰ πτηνῶν ζώντων, προσδεδεμένων καὶ αὐτῶν, καὶ τέλος κατὰ περιστερῶν ἐλευθέρων, τῶν ὁποίων προσέδιδον τοὺς ὀφθαλμούς ὅπως καταλαμβάνωνται εὐκολώτερον.

Ἀφοῦ ἡ ἀγωγή αὐτῇ ἐφθάνεν εἰς τέρμα καὶ ἐνομίζετο ἐντελής, τὰ ἀπέλυον κατὰ πτηνῶν ἀγρίων· ἀλλὰ καὶ τότε οἱ ἱερακοὶ οὗτοι ἔφερον πῆχυν πρὸς τὰ ὅπεια ἦσαν προσηρηγμένον κωδωνίσκον, διὰ νὰ δύναται νὰ τοὺς ἀνέυρωσιν ἐν περιπτώσει κατ' ἣν ἤθελον ἀποπλανηθῇ. Ἐκτὸς τούτων οἱ ἱερακοὶ ἔφερον εἰς τοὺς πόδας δακτυλίου ἐκ μεταλλοῦ, ἐφ' ὧν ἦσαν ἐπιγεγραμμένα τὰ παράσημα τοῦ κυρίου.

Ὅλα τὰ σαρκόβόρα πτηνὰ ἡδύνατο νὰ γυμνασθῶσι πρὸς θήραν, ἀλλὰ δὲν ἦσαν ἱκανὰ νὰ καταδιώκωσι πᾶν εἶδος ἄγρους· τὰ μὲν τούτων ἐθήρευον λαγωούς καὶ κοινίκλους, τὰ δὲ πέρδικας καὶ ὄρτυγας, ἀλλὰ τέλος, ὑδρόβια πτηνά.

Οἱ βασιλεῖς τῆς Γαλλίας ἐκαλλιέργησαν μετὰ ζήλου τὴν ἱερακοθηρίαν, ἐπινοήσαντες ἀπὸ τοῦ 1250 καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀρχιερακοτρόφου τῆς Γαλλίας (*Maitre fauconnier de France*).

Ὅτε ὁ βασιλεὺς εὐρίσκειτο εἰς θήραν καὶ ἤθελον ὁ ἴδιος ν' ἀπολύτῃ τὸ πτηνὸν, οἱ κατώτεροι ἱερακοτρόφοι προσέφερον τὸν ἱερακὰ εἰς τὸν ἀρχιερακοτρόφον, οὗτος